

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a členů JUDr. Pavla Příhody, Mgr. Martina Šalamouna, JUDr. Petra Vlacha, JUDr. Michala Žižlavského a prof. JUDr. Marie Karfíkové, CSc. v právní věci kárného navrhovatele: **předsedy Městského soudu v Praze**, se sídlem Spálená 6/2, Praha 2, proti kárně obviněnému: **JUDr. Petru Kacafírkovi**, předsedovi senátu Obvodního soudu pro Prahu 10, se sídlem 28. pluku 1533, Praha 10, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 6. 8. 2020,

t a k t o :

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárného navrhovatele

s e s c h v a l u j e d o h o d a o v i n ě a k á r n ě m o p a t ř e n í,

která byla uzavřena v Praze dne 9. 9. 2020 mezi kárným navrhovatelem, tehdejším předsedou Městského soudu v Praze JUDr. Liborem Vávrou, a kárně obviněným, předsedou Obvodního soudu pro Prahu 10 JUDr. Petrem Kacafírkem,

a

JUDr. Petr Kacafírek

nar. X,

předseda senátu Obvodního soudu pro Prahu 10,

s e u z n á v á v i n n ý m

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

ž e

ve věci vedené před Obvodním soudem pro Prahu 10 sp. zn. 51 T 50/2020 v hlavním líčení konaném dne 16. 6. 2020 vyhlásil rozsudek, kterým obžalovaného F. K., nar. X, zprostil v plném rozsahu obžaloby a zároveň vydal usnesení, jímž jej podle § 72 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, propustil z vazby, avšak nevydal příkaz k propuštění z vazby, a obžalovaný K. tak byl neoprávněně ve vazbě až do 22. 7. 2020, když byl příkaz k propuštění vydán předsedou senátu stížnostního soudu

t e d y

zaviněně porušil povinnost soudce rozhodovat na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem vyplývající z § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, čímž ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

k á r n é o p a t ř e n í

snížení platu o 15 % na dobu 6 měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh kárného řízení

[1] Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému byl doručen návrh kárného navrhovatele na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti předsedy senátu Obvodního soudu pro Prahu 10, JUDr. Petra Kacafírka, ze dne 6. 8. 2020. Kárnému senátu byl dne 18. 9. 2020 předložen Návrh na schválení dohody o vině a kárném opatření ze dne 9. 9. 2020 a Dohoda o vině a kárném opatření.

[2] Samotná dohoda o vině a kárném opatření se týká skutku spočívajícího v tom, že kárně obviněný ve věci vedené před Obvodním soudem pro Prahu 10 sp. zn. 51 T 50/2020 v hlavním líčení konaném dne 16. 6. 2020 vyhlásil rozsudek, kterým obžalovaného F. K., nar. X, zprostil v plném rozsahu obžaloby a zároveň vydal usnesení, jímž jej podle § 72 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, propustil z vazby, avšak nevydal příkaz k propuštění z vazby, a obžalovaný K. tak byl neoprávněně ve vazbě až do 22. 7. 2020, když byl příkaz k propuštění vydán předsedou senátu stížnostního soudu.

[3] Za tento skutek navrhl kárný navrhovatel, ve shodě s kárně obviněným, kárné opatření snížení platu o 15% na dobu šesti (6) měsíců, jelikož kárně obviněný přijal osobní odpovědnost za skutek kladený mu za vinu a jedná se o jeho první kárné provinění.

[4] Soudcovská rada Obvodního soudu pro Prahu 10 ve vyjádření uvedla, že kárně obviněný je soudcem s mnohaletými zkušenostmi v oblasti nejen trestního práva. Během své soudcovské praxe získal řadu zkušeností, které efektivně a přiléhavě aplikuje v praxi, je

možno jej hodnotit jako soudce s hlubokou znalostí trestní problematiky. Na trestním úseku Obvodního soudu pro Prahu 10 je považován za jednoho z nejvýkonnějších soudců, dlouhodobě se řadí mezi soudce s nejvyšším počtem vyřízených věcí, lze na něho pohlížet jako na oporu trestního úseku. Taktéž je členem Soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 10, byl opakovaně zvolen, což svědčí o důvěře kolektivu soudců k jeho osobě.

[5] Na jednání dne 2. 12. 2020 kárný senát následně posoudil předloženou dohodu o vině a kárném opatření a neshledal k ní výhrad. Přítomní účastníci potvrdili, že dohoda vyjadřuje jejich pravou a svobodnou vůli. Předseda kárného senátu proto uzavřel, že další dokazování se provádět nebude (§ 314q odst. 5 trestního řádu).

II. Posouzení věci kárným senátem

[6] Užívání dohody o vině a kárném opatření jako institutu kárného řízení vycházejícího z přiměřeného použití dohody o vině a trestu (§ 314o a násl. trestního řádu) je již zaběhlou praxí kárných senátů Nejvyššího správního soudu ve věcech soudců. V rozhodnutí jednoho z nich ze dne 15. 4. 2019, č. j. 11 Kss 8/2018 – 199, bod 12, se uvádí: „Kárný soud považuje možnost uzavřít dohodu o vině a kárném opatření za vhodné vyústění kárného řízení, protože jde o projev žádoucí sebereflexe nejen na straně kárně obviněného soudce, ale i na straně kárného navrhovatele, je-li předsedou soudu, u něž soudce působí. (...) Obě strany jsou tak již v procesu sjednávání dohody aktivně vtaženy do řešení jejich společného problému. Předpokladem účinného a dlouhodobě udržitelného řešení je i „manažerská práce“ se soudcem ze strany vedení soudu tak, aby v budoucnu byl schopen svou práci efektivněji organizovat, samozřejmě v míře slučitelné s postavením nezávislého soudce. Schopnost vzájemné otevřené komunikace předurčuje úspěch takového řešení, sjednání dohody o vině a kárném opatření je pak toho příslibem.“

[7] S ohledem na konkrétní okolnosti případu se kárný senát zabýval podrobněji zejména povahou skutku, jehož se dohoda týká. Jde o jednání, kterým byla v důsledku odborného pochybení kárně obviněného omezena osobní svoboda obžalovaného, který byl držen ve vazbě, v rozporu se zákonem o více než měsíc. V tomto ohledu šlo o citelný zásah do osobní svobody dané osoby.

[8] Kárný senát v daném případě zvažoval, zda schválit dohodu i za situace, kdy si strany ujednaly relativně přísné kárné opatření za ojedinělé, lidsky pochopitelné a v ryze „technické“ rovině bagatelní pochybení, vycházející pravděpodobně z přehlédnutí relevantního zákonného ustanovení, tedy o pochybení, které se takřikajíc může stát každému (viz podobně např. rozhodnutí kárného senátu NSS ze dne 11. 4. 2018, č. j. 16 Kss 6/2017 – 201, bod 76). V případě kárně obviněného navíc šlo o soudce vysoce odborně ceněného svými kolegy, s dlouholetou příkladnou profesní historií. Kárný senát však dospěl k závěru, že i tak je vhodné respektovat svobodně projevenou vůli stran. Jakkoli v subjektivní a osobnostní rovině jde u kárně obviněného o pochybení nezávažné, jeho objektivní následek (nezákonné omezení osobní svobody tím nejintenzivnějším prakticky představitelným způsobem – uzavřením ve věznici, a to na dobu nikoli bezvýznamnou) relativní přísnost sjednaného kárného opatření ospravedlňuje.

[9] Jelikož dohoda o vině a kárném opatření, kterou strany uzavřely, vyhovovala zákonným kritériím, kárný soud ji schválil a rozhodl o vině a kárném opatření v souladu s ní.

[10] Kárný senát věří, že kárně obviněný bude i nadále úspěšně pokračovat ve své profesní dráze.

P o u ě n í: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 2. prosince 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda kárného senátu